

III. évfolyam 2. sz.
2009. szeptember

EVANGÉLIKUS ÚJSÁG EVANJELICKÉ LISTY

Časopis Evanjelického cirkevného zboru v Slovenskom Komlóši

„Legyetek szilárdak, rendíthetetlenek, buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozástok nem hiábavaló az Úrban.” (Kor 15,58)

ELMÉLYÜLÉS

Bevezető gondolatok a 2009-2010 munkaévhez...

A Déli kerületi munkacsoportnak köszönhetően idén az egész evangélikus egyházunkban a mi anyagunkkal dolgozhatnak az egyházi alkalmak résztvevői.

Mindannyian tudjuk, hogy az igazi kincsek a mélyben vannak, s ahhoz, hogy mi magunk és a keresztyén közösség, amelyben élünk, fejlődjön, erősödjön, terjeszkedjen és növekedjen, le kell szállnunk a megértés mélyére, a lélek mélyére, a hit mélyére. Elmélyülten kell foglalkoznunk azzal a kincssel ami a miénk.

Valószínűleg hallottunk már a gyöngyhalász tevékenységéről, hogy ő hogyan csinálja. Az ő hat mozdulatsora az, amely ezt a gyülekezeti programot meghatározza. E tartalom köré szerveződnek a programok, a mondanivaló, a motiváció.

Vázlatszerűen egy kis ízelítő mindabból, ami vár reánk, illetve annak, aki érdeklődik Isten ígéje iránt, a keresztyén közösség iránt.

Az első az elszánás. Ez az a pillanat, amikor a gyöngyhalász elhatározza, hogy megtalálja és megszerzi a kincset. (Szeptember-reformáció).

A második a levegővétel. Ekkor erőt kell gyűjteni, hiszen a lemerüléshez, és a sikerhez, minden molekula oxigénre szükségem lesz. (Reformáció - karácsony)

A harmadik a lemerülés. Innen már nincs visszaút. Hiába mártogatnám a kezem a vízbe a kincs a mélyben van. (Újév-virágvasárnap).

A negyedik a felfedezés. Ekkor eszmélünk rá, hogy megvan a kincs! Látjuk, hogy elérhető, érezzük, hogy megszerezhető. Mi ez? Hit? Tudás? Élet? Lehet, hogy nem is én találtam meg, hanem ő hívogatott, talált meg engem? (Nagyhét -pünkösöd)

Az ötödik a megszerzés. Megvan, birtoklom, kezemben van, nem engedem, vagy ő fogott meg, vagy én vagyok az ő kezében, vagy ő birtokol? (Pünkösdtanárvizsgák)

A hatodik a felemelkedés. Megjelennek a kérdések. Van-e elég energiám, a visszaútra, hogy másoknak

továbbadjam? Ha nem, nekem is, a kincsnek is vége. Ahogy a kincs vonzott az elmélyülésre, úgy vonz most a fény, a part. Kezemben a kincssel emelkedem a fény felé. (Nyár).

Kedves Testvérem! Kedves érdeklődő!

Ezeket a mozdulatokat igyekszünk követni a gyülekezeti élet különféle műfajaiban. Szeretettel hívunk és várunk minden érdeklődőt, keresőt, elcsendesedni vagy vitatkozni vágyót, hogy az általunk kínált programokat látogassa, és legyen aktív részvevő személyiségeivel, hogy megtapasztalhatta életén keresztül Isten áldását.

Látható itt evangélikus gyökerű városunkban is, hogy nagy a keresők létszáma, hiszen működik több kis egyház is. Nagy az érdeklődés más természetfölötti segítsége iránt, hogy a Fortunában bízókat ne is említsem.

Bízzunk a mi Istenünkben, aki idehozott minket, annak idején, aki megáldotta családjainkat, hogy a mocsárból ilyen élhető, szép kis város nőhetett ki. Bízunk abban az Istenben, aki évszázadokon keresztül meghatározó volt elődeink életében, akinek segítségével bővült, fejlődött a közösség, nőtt a város. Bízunk abban az Istenben, aki mai napig meghatározza keresztyén értékeinket, és értelmet ad keresztyén közösségeinknek.

Szánjuk el magunkat, hogy itt legyünk, vegyünk nagy levegőt, hogy kitartsunk, merüljünk le a mélybe, hogy alaposak lehessünk, fedezzük fel újra közösen a körülöttünk lévő teremtett világot, szerezzük meg a hit tapasztalatát, és végül megerősödve, és a kincs biztos birtokában emelkedjünk fel, hogy másoknak is elmondhassuk a jó hírt.

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

*Az evangélikus gyülekezet nevében,
Szpisák Attila lelkész*

SZEMELVÉNYEK, CIKKEK GYÜLEKEZETÜNK ÉLETÉBŐL

Hagyományok az Evangélikus Egyházi Óvodában

*„Gondol ránk az Úr, meg fog áldani.
Megáldja azokat, akik félik az Urat,
A kicsinyeket a nagyokkal együtt.”
Zsolt 115,12a. 13*

Kedves Testvérek, Kedves Olvasók!

Óvodánk mindennapjait színesítik azok az alkalmak, amelyeket az óvodai élet hagyományos ünnepeinek tekintünk. Ezek az ünnepek elsősorban az óvodásokhoz közel álló eseményekhez kapcsolódnak. Így például a születés- és névnapok közös ünneplése, az örömforrásként megélt közös programok, őszi, tavaszi családi délután, Mikulás várás, farsang, (a jelmezes farsangon kívül, rongyos farsangot is szervezünk óvodánkban, amely nagy élményt jelent a kicsik körében) valamint hagyomány a kirándulás, a gyermekszínház látogatás. Mindez olyan formában és körülmények között zajlik, ami a gyermekek világához a legközelebb áll.

A városunkban működő Rózsa Fürdő szolgáltatásai közül a vízhez szoktatást és az úszástudást veszi igénybe intézményünk gyermekeink számára az elmúlt tanév elejétől. Óvodapedagógusaink számára fontos a gyermekek egészséges életmódjának kialakítása érdekében a prevenció, a gyermekek mozgásigényeinek kielégítése és testi képességeinek fejlesztése.

Legfontosabbak mégis azok az alkalmak, amikor az egyházi hagyományokhoz kapcsolódva készülünk közös ünneplésre.

A karácsony Jézus születésnapja. A húsvét Urunk feltámadásának ünnepe.

Mivel intézményünkben az egyházi esztendő adja meg az óvodai év kereteit, ezért az üdvtörténet eseményeit követve hétről-hétre beszélgetünk a gyerekekkel Jézusról, s arról, hogy egy-egy alkalom hozzá kötve adja meg az ünnepek valódi értelmét (hittan foglalkozások korcsoportok szerint, reggeli áhítatok). Így válnak fontossá a mindennapok tevékenységei, hiszen nem mindegy hogyan fordulunk egymás felé.

Úgy érzem, hogy az egyházi óvodai nevelés állandó erőforrás, naponta lehetőséget ad örömteli alkalmakra, gyermekeknek és felnőtteknek egyaránt.

Fontos, hogy a hozzánk jövő gyermekek hitüket megélt keresztyén emberként éljenek, akik a szüleikkel és az óvodai események során a nevelőközösséggel, a gyülekezettel tapasztalják meg az ünnepi hagyományok valódi tartalmát.

Egyházi, ünnepi hagyományok intézményünkben a következők: Adventi készülődés, közös gyertyagyújtás a gyerekekkel és a gyülekezet tagjaival együtt az óvodában. Az adventi gyertyagyújtó istentisztelet hagyományá vált a gyülekezetünkben, erre a meghitt alkalomra a gyülekezettel együtt hívjuk és várjuk óvodásainkat és családjukat. A gyertya lángjának hazavitele a templomból a várakozás örömteli érzésével, a közelgő karácsony hangulatával tölti el az otthonokat.

A karácsonyi kreatív játszóház az óvodában szintén a készülődés jegyében zajlik, ezeken az alkalmakon a gyerekek és a szülők együtt töltik a délutánt. Óvodásaink emellett évről-évre karácsonyi ünnepi műsorral várják az ünnepet.

Húsvét közeledtével érkezik el a nyílt napok ideje a szülők számára, amikor szabadon részt vehetnek a foglalkozásokon, és megismerhetik az óvodánkban zajló munkát.

Pünkösd másnapján, ünnepi istentiszteleten veszünk

részt a templomban, a tanévet pedig a ballagási ünnepség zárja az óvodában.

Intézményünk nevelőtestülete 2009. szeptemberétől új Helyi Óvodai Programmal kezdi a nevelési évet.

Intézményünk egyházi jellege mellett, igyekszik a helyi hagyományokat is ápolni. Hagyományörző programunkban kiemelkedő szerepe van a szlovák nemzetiségi nevelésnek, ezért fontos szerepet tölt be óvodánkban a szlovák nyelvvél való ismerkedés.

Természetes, hogy a múlttal, távoli ősökkel a szlovák múlthoz kötődünk.

Kötelességünk ezt megőrizni, továbbadni, nem csak azért, mert erre igény van, hanem azért is, hogy a gyerekek megismerkedjenek a múlt eseményeivel, és megtanulják, hogy a jelen és jövő alakításához a múlt ismerete elengedhetetlen.

A szlovák nyelv tanítása alapvetően meghatározza a nevelő munka irányát, a szabadidős tevékenységeket. Szlovák nemzetiségi szakon végzett óvodapedagógusok ismertetik meg a gyerekeket játékos formában a szlovák nyelvvél, mindezt a gyerekek mindennapi tevékenységébe integrálva.

A különböző dalok, mondókák, népi játékok szlovák nyelven történő tanulása, az itt élő szlovákság kultúrájának, értékeinek ápolása, a gyerekek személyiségét formálja.

A kínálat gazdag. A helyi Szlovák Regionális Központ tagjaival folyamatos kapcsolatban vagyunk, akik folyamatosan segítik munkánkat. A tavaszi családi délutánon is vendégei voltak óvodánkban. Szlovák népviseletbe öltözve mutatták be a gyerekeknek és vendégeinknek többek között, a szlovák gasztronómiát.

Minden évben elsétálunk az óvodásainkkal megnézni a szlovák Tájházat. Itt megfigyelhetik a szlovák népviseletet, a különböző gyönyörű szőtteket, hímzett párnákat, festett keramiákat, bútorokat. Ennek megtekintése formálja ízlésvilágukat, az itt szerzett tapasztalatokat jól tudják hasznosítani a "Népi kismesterségek" néven működő tevékenységükben. Ezeket a foglalkozásokon különböző technikákkal ismerkednek meg, és hoznak létre alkotásokat (pl. agyagozás). Óvodapedagógusunk heti egy alkalommal foglalkozik ilyen formában gyermekeinkkel. Munkáját segíti Medovárszki Györgyné keramikus művész, aki intézményünknek adományozott egy gyermek korongozó asztalt, amelyet a nagycsoportos gyerekek ki is próbálhattak. Az agyagból elkészült munkákat kemencében égetik ki.

Hagyomány óvodánkban, hogy nemcsak magyar, hanem szlovák nyelven is nyílt napot tartanak pedagógusaink. A szülők, de főleg a nagyszülők beszélnek a szlovák nyelvet és ezért ők igénylik leginkább, hogy gyermekeik, unokáik is

ismerkedjenek a nyelvvel.

A szlovák hagyományok ápolása kiemelkedő feladat a kollektíva számára, melyet kellő rendszerességgel továbbítanak a gyerekek felé. A tótkomlói szlovák iskolával jó kapcsolatot alakítottunk ki. Az iskolában hagyományosan decemberben megrendezett szlovák kultúra hetének rendezvényein az óvodások is aktívan részt vesznek.

Nevelőtestületünk hitbéli meggyőződéssel arra törekszik, hogy gyermekeinkkel felfedezzük és ápoljuk néphagyományaink varázslatos tüzét.

Hiszem és tudom, hogy mindennapi munkánkon áldás csak úgy lehet, ha az Úr Jézusba vetett bizalommal törekszünk feladataink elvégzésére.

„Amit pedig szóltok vagy cselekszettek,
Mind az Úr Jézus nevében tegyétek,
Hálát adva Atyaistennek őáltala.”

(Kol.3,7)

Motyovszki Éva, óvodavezető

ÚJ LEHETŐSÉG AZ EMBEREK MEGSZÓLÍTÁSÁBAN TÓTKOMLÓSON BŐVÜLT A SZERETETSZOLGÁLAT

Szentháromság ünnepe utáni 1. vasárnap, 2009. június 14-én délután ünnepi istentisztelet keretében került sor új diakóniai intézményünk, az Evangélikus Idősek Klubja munkatársainak beiktatására, majd az épület felszentelésére.

2008. év második felétől kezdődően a szeretetszolgálat indulását komoly előkészületek előzték meg mind gyülekezeti, mind hatósági eljárási részről.

Az ellátás iránti igényfelmérés, az épület megfelelő átalakítása mind részét képezte a gyülekezeti munkának. Az intézmény nappali ellátást, étkeztetést, házi segítségnyújtást vállalt fel.

Az épület elkészültével, a működési engedélyek megléte után az Úristen akaratával indulhatott el szeretetintézményünk működése. Ebbéli bizonyosságukat élték meg az iktatás alkalmával. „Szolgatársként megtapasztalhattuk azt a többletet, melyet kaptunk, amit eddigi szociális tevékenységünk során nem tapasztalhattunk.” - mondják a beiktatott testvérek.

A bevezető gyülekezeti ének sorai azt az érzést és vágyat fejezték ki, amellyel szolgálatba indultak a munkatársak: „...Milyen boldog, aki téged szolgálhat... / ...Szent tüzeddel töltsd be szívünk-lelkünket / Új munkára te készíts fel bennünket...”

Gyülekezeti testvérek köszöntő éneke, Túrmezei Erzsébet verse, az orgona hangja, a megjelent gyülekezeti tagok, vendégek és a ránk bízott idős testvérek tekintete - mind-mind, mint ajándék ölelte körül és kísérte végig az iktatás alatt a gyülekezeti lelkész által feltett kérdésekre adott válaszokban, a kézzel, az eskütételben.

„Mi Isten szolgálatára beiktatott diakóniai munkatársak, valamennyien egy érzést tudunk kifejezni: ilyen élményben még nem volt részünk, jóllehet korábbi munkavégzésünk során is voltak ünnepek.

Ezen a napon megtapasztalhattuk a Szentlélek örömét, azt, hogy Isten szolgálatra hív, Szentlelkével vezet és erősít.” -

vallja az intézményvezető.

Az igehirdetés szolgálatát Ribár János esperes úr végezte, szavai rávilágítottak arra, hogy az impozáns templom szép turisztikai látványosság, de mennyivel több, ha élet is van benne: az emberek felé való szolgálat.

Jövőbeli reménységet a befejező ének sorai mutatták meg: „...Ha ő velünk, ki ellenünk? / Az Úr a mi oltalmunk...”

Az ünnepélyes istentisztelet minden egyes mozzanata az egységet hirdette gyülekezetben: az örömben való osztozást a tisztségbe való beiktatás felett. A Nőegylet tagjaitól kapott rózsaszál, a figyelő szemek, meghatott tekintetek, jókívánások mind az előző érzést erősítették.

Az istentiszteletet ünnepi közgyűlés, majd szeretetvendégség követte melynek keretében megtekinthették az érdeklődők az átalakított parókiát.

A gyülekezet hálaadással fordult Urához, hogy ez az intézmény nem pusztán új munkahelyet, munkalehetőséget teremtett számukra, - ennél sokkal többet: a munkatársakat szolgálattal bízta meg egyházában.

Lopuch Pálné Lipták Gabriella

CSALÁDI NAP A SZERETETOTTHONBAN - 2009

„Semmiért se aggódjatok, hanem imádságban és könyörgésben mindenkor hálaadással tárjátok fel kéréseiteket Isten előtt” /Fil 4,6/

Az otthon életében nagy eseménynek számított az imáron második alkalommal megrendezésre került családi nap. Az előkészületek hetekkel előtte felpeszdtették az egész ház életét. A meghívó megtervezése után annak készítésében mindenki részt vett, akinek volt egy kis szabadideje: akár dolgozó, akár lakó. A lakók izgatottan várták

vezőkre is sok feladat hárult. A szükséges kellékek beszerzése, az étel, ital biztosítása, az előadók megkeresése, a feladatok kiosztása, hogy minden gördülékenyen menjen. Az irodalmi szakkör tagjai is örömmel vállalták a szereplést. Másfél hónappal a fellépés előtt heti két-három alkalommal próbáltak szorgalmasan, alakítva, csiszolva az előadás módját és magát a műsort. Az utolsó próbákra állt össze a kép, hogy milyen díszekre lenne szükség és végre a zenei betétek is stimmeltek, így az egész kis műsor a „Csupaszív házikó, csupaszív lakóiról” szólt. Lelkészünk meghívta a

Fébé Evangélikus Diakonissza Egyesület lelkészigazgatóját Veperdi Zoltánt és néhány diakonissza testvért, hogy beszélgetés keretében mutassák be szolgálatukat. Az ünnepi igehirdetési szolgálatot is vendéglelkészünk végezte. Az idén is elhívtuk a Komlós Néptáncsoportot, hiszen őket nem lehet megenni és szívesen jönnek hozzánk. A békéscsabai Calypso Band is elfogadta meghívásunkat. A tombolaárusítás és sorsolás a nap egyik izgalmas eseménye volt, mely-

családtagjaik visszajelzését, hogy el tudnak-e jönni azon a napon, ha nincsen más programjuk. Előfordult, hogy a család nyaralási időpontja ütközött az általunk kitűzött nappal. Ilyenkor megpróbáltunk rokont, jó ismerőst keresni, hogy mégis legyen vendége annak a lakónak is, akinek nem tudott eljönni a gyermeke. Sajnos, így is voltak olyan lakóink, akiknek nem volt senkijük, de őket sem hagytuk magukra. A nagy napra készülve igyekeztünk még nagyobb rendet, tisztaságot teremteni, a ház minden pontján. Az idén nagy segítség volt a nyári munkát vállaló fiatalok szolgálata. Nagytakarítás, függönymosás, teraszok, kültéri helyiségek, a park, a színpad - ahol a rendezvény zajlik - rendbe tétele, dekorációkészítés. Mindenben szívesen részt vettek. A dolgozók mindennapi teendőik mellett szívesen vállaltak plusz feladatot. A foglalkoztató aktív tagjai lelkesen dolgoztak, hiszen a tombolára minél több saját készítésű tárgyat szeretnénk volna, így párnák, babák, hattyúk, és a fődíj, takaró párnával is itt készült. Néhány kolléga szívesen vállalt gobelin hímzést, üvegfestést. A terem és a színpad dekorációjára több gondot szeretnénk volna fordítani az idén. A fotóarchívum is közös munka eredménye, hiszen össze kellett válogatni a képeket és felhelyezni a kartonra. A szer-

nek bevételét az augusztusi ópusztaszeri kirándulásunkra fordítottuk. Így épült fel Családi Napunk programja. Szombat reggelre már minden pontosan megtervezve, elkészítve állt készen a vendégek fogadására. A nagy kánikula sem akadályozhatta meg azt, hogy mindenki jól érezze magát, hiszen ventilátorokkal és jégbe hűtött italokkal igyekeztünk enyhíteni a forróságot.

Felemelő érzés volt látni, ahogy lakóinkat körülvették családtagjaik, közösen költöttek el az ebédet, és egy teljes napot tölthettek nálunk együtt. Intézményünk fenntartója, a gyülekezet presbitériuma is velünk töltötte a napot, valamint hozzájárulásukkal segítettek a vendéglátást. A nap végén a vendégek elégedetten mondtak köszönetet a vendéglátásért. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani intézményünk vezetőségének, otthonunk dolgozóinak, a nővéreknek, a konyhai dolgozóknak, a technikai személyzetnek és diákmunkásainknak az együttműködésért és munkájukért. Hála és dicsőség Istennek, a mi Atyánknak, aki ezen a napon is megőrzött minket és áldását adta készülődésünkre, munkánkra és a közösen eltöltött időre.

Pomuczné Domanovszki Éva

EGY KIS VISSZATEKINTÉS A MÚLTBA

2009. augusztus 27-én reggel a következő gondolattal indultam el otthonról a kirándulásra: „Uram segíts, hogy tartalmasan, vidáman tölthessük a mai napot.”

Egyházunk Szeregetthonának vezetői a fenti napon kirándulást szerveztek Ópusztaszerre, melyre meghívták lakóikon, dolgozóikon kívül a Idősek Klubjának tagjait is. Utunk imádsággal kezdődött, melyet lelkészünk Szpisák Attila mondott el. Fő

célunk a Feszty Árpád által 1892-94-ben festett, a maga nemében egyedülálló Feszty-körkép megtekintése volt. Alig megvilágított körfolyosón vezetett fel az út a festményig, amely köralakban helyezkedik el 120m hosszan és 15 m magasan. A történelmi témájú képen az alakok, személyek, állatok mozdulatai energiát sugároztak magukból, élethű volt az egész, az ember úgy érezte, mintha részese lenne az eseménynek. A nagy melegre való

tekintettel kis „bérautókkal” jártuk be a parkot, ahol sok volt a látnivaló. Ezen a napon, mintha visszamentünk volna az időben, egy kis pontnak érezve magunkat. Elismerés a segítőknek, akik mindig figyelték az otthon lakóinak lépéseit, kéréseit. Végül köszönet azért, hogy ezt a különleges látnivalót megtekinthettük.

„Imádkozz és higgy, és átéled Isten csodáit.”

Francziszi Jánosné

NYÁRI DIÁKMUNKA

„Így tehát mi... legyünk hálásak, s szolgáljunk az Istennek, neki tetsző módon, tisztelettel...”

(Zsid 12,28)

Reggel hét óra... vekker csörgött... ifjanc felkelt... majd elindult...

Nem, ez még nem az iskolába hívó csöngetés volt: ébresztőnk azért szólt így nyáron is hajnalok hajnalán, mert munkába igyekeztünk. Tehát, pár falat reggeli, majd biciklire fel, mert már várt a munka az Evangélikus Szeretetotthonban. Tekerés közben volt időnk felfrissülni, örülni a hajnal szépségének és az ifjak erejével munkához látni.

A lányokra takarítás várt, a fiúkra karbantartói munka. Az első nap még mindenki számára új volt az élmény, de később szolgálatunk egyre rutinosabbá vált, egyre természetesebben mozogtunk az intézmény falai között, egyre családiasabb hangulat alakult ki köztünk és időseink között.

Szolgálatunk néha fáradalmas volt, de Urunk áldásában nap, mint nap bővelkedhettünk. Ezt mutatta kezünk munkája, a mosolyra húzódó arcok, a már kollégának számító dolgozók gesztusai, a naponkénti jókedv és az esti jóleső fáradtság, mikor békésen nyugtázhattuk: ma tettem valamit az Úrért. Szolgálhattam neki söprögetéssel, kedves szóval,

fűnyírással, egy kézfogással, ablaktisztítással, egy tekintettel... Saját életünkön is megtapasztalhattuk Krisztusunk szavait: „Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.” (Mt 11,30) És valóban...

Így teltek nyáron ifjúságunk napjai. Szolgáltuk evangélikus közösségünket, testvéreink között töltöttük a napot és jókedvvel dolgoztunk Urunk napja alatt.

Ferenczi Ágnes

KONFIRMANDUS ÉS IFJÚSÁGI TÁBOR - 2009. JÚNIUS 22-26. - BONYHÁD

A Magyarországi Evangélikus Egyház Déli Egyházkerülete immár ötödik alkalommal rendezte meg konfirmandus és ifjúsági táborát a Tolna megyei Bonyhádon. A tábornak a Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium adott otthont június 22. és 26. között. Ifjúságunk tagjai is örömmel készültek az eseményre, melyre sokan már „visszajáróként”

érkeztek. Hétfőn reggel gyülekezeti kisbuszunk szállította őket Bonyhádra. Az első nap az ismerkedés jegyében telt, bár bizonyára sok volt az ismerős arc is. A tábort áhítattal nyitották meg, melynek alapigéje a hét alapigéjéül is szolgált, melyet Ézsaiás próféta könyvében találhatunk meg: „De akik az Úrban bíznak, erjük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el” /Ézs. 40,31/. A programok szinte életre keltették az ige tartalmát, hiszen fiataljaink minden nap új erővel indultak neki a foglalkozásoknak, melyek közt megtalálható volt a túrázás, a lovaglás, az íjászat, a kézműveskedés, a főzés és még a színjátszás is. Utolsó nap ifjaink egy saját színdarabbal készültek, melyben azt szerették volna megmutatni, hogy egy igazi és Krisztustól származó közösségben mindenkinek helye van. „Közösség a közös ég alatt” ez volt csoportjuk neve is. Pénteken, a búcsú napján élményekben gazdagon utazhattak haza annak tudatában, hogy a táborban kötött barátságokat nem szakíthatja szét a távolság, hiszen mindannyian Krisztus közösségébe tartozunk.

Ferenczi Ágnes

SÁRGA KÍGYÓ PUSZTÍT A MÁTRÁBAN

A címet olvasva arra gondolhatnánk, hogy az esti hírek egyik főcímét látjuk, mely megint valamilyen a világot sarkaiból kifordító hírt közöl. Ha a képre tekintünk – annak ellenére, hogy az nem színes-, jól láthatjuk, hogy a „sárga kígyó” nem más, mint egy csapat kerékpáros, sárga láthatósági mellényben, s ez a kis közösség túrája során a kilométereket pusztítja a Mátrában. Összesen 430-at.

A kerékpárosok nem mások, mint gyülekezetünk ifjúságának tagjai: egy csapat ifis.

Immár második alkalommal vágtunk neki, a reményeink szerint már hagyományá váló kerékpáros hittantábornak, melyet idén is a Nógrád megyei Sámsonházán rendeztünk meg.

Utunkra augusztus 2-án indultunk. A tábori héten kerékpárjainkkal megostromoltuk a Somoskői várat, Salgó várat, ellátogattunk a Rákóczi-szabadságharc első országgyűlésének városába, Szécsénybe, valamint a fazekasmesterség és a nemezelés technikáját tanultuk meg Hollókőn. Csütörtökön hús nap köszöntött ránk, mely éppen ideális volt arra, hogy kerékpárjainkkal feltekerjünk Magyarországot tetejére, a Kékes-tetőre, majd onnan át Galya-tetőre. Ezen a napon tartottuk leghosszabb túránkat (112 km). Fáradságunkat és az út porát a hazafelé vezető út utolsó kilométerein Isten langyos esője mosta le rólunk, mely felfrissülést hozott mindannyiunknak.

A táborban minden reggelt áhítattal kezdtünk, arra kérve Mennyei Atyánkat, hogy adjon nekünk jókedvet, szép időt, balesetmentes utat és alkalmat arra, hogy szívünkkel is felebarátaink felé tudjunk fordulni. A napközben történt események, beszélgetések és ének útján vettünk magunkhoz lelki kenyeret.

Augusztus 8-án, szombaton érkeztünk meg utunkról.

Túránkat, hála a Gondviselésnek, karcolás nélkül teljesítettük, és élményekben gazdagon, emberi kapcsolatokban és az Úrral való kapcsolatban egyaránt megerősödve térhettünk vissza otthonainkba.

Ferenczi Ágnes

BEMUTATJUK...

Gyülekezetünk új másodlelkészét Gazdag Zsuzsannának hívják, 1972. november 17-én született Budapesten. Édesapja, néhai Gazdag Sándor, aki 2007-ben 87 esztendőskorában hunyt el, evangélikus volt, édesanyja, Gazdag Sándorné római katolikus. 1985-ben Szirmai Zoltán lelkésznel konfirmált a budapest-fasori egyházközségben. Igéje Rm 8,28 volt: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.”

Az Eötvös József Gimnázium elvégzése után jelentkezett az Evangélikus Hittudományi Egyetemre, ahol 1998-ban szerzett lelkészi diplomát. Avatása ez év október 10-én volt a fasori evangélikus templomban, D. dr. Harmati Béla püspök szolgálatával. Erre az ünnepi alkalomra ezt az evangéliumi szakaszt választotta: „Akkor Jézus ezt mondta tanítványainak: »Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztyét, és kövessen engem. Mert aki meg akarja menteni az életét, elveszti, aki pedig elveszti az életét értem, megtalálja.«” (Mt 16,24–25)

A teológia utáni két évben a Déli Evangélikus Egyházkerület Püspöki Hivatalában dolgozott adminisztrátorként, emellett bekapcsolódott a gyülekezetében végzett ifjúsági munkába.

Mivel érdeklődése az írás felé fordult, 2000-ben pályázta és el is nyert egy németországi ösztöndíjat. Újságírói másoddiplomáját 2002 nyarán vehette át a bajorországi Erlangenben, a Friedrich-Alexander Egyetem publicisztika szakán. Hazatérése után egyházunk hetilapjánál, az Evangélikus Életnél 2008-ig főmunkatársként dolgozott. Ez alatt az idő alatt szakmai elismerésben is volt része, 2006-ban elnyerte az Alzheimer-centenárium alkalmából kiírt újságírói pályázat első díját. Ugyanebben az évben fejezte be az Országos Széchényi Könyvtár által indított egyéves középfokú, könyvtáros asszisztensi képzést.

Német nyelvtudását kihasználva szabadidejében szívesen fordít németről magyarra. Eddig két felkérésnek tett eleget. 2006-ban a Luther Kiadó adta ki Vajta Vilmos:

A diakóniai teológia a magyar társadalmi rendszerben című könyvét, megjelenés alatt áll John F. Walvoord: Prófécia az új évezredben című műve az Éjféli Kiáltás Misszióánál.

A tavalyi évben egyre világosabbá vált számára, hogy a jövőben „teljes időben” lelkészi hivatásának kíván élni; ezért nagy örömmel mondott igent a tótkomlói gyülekezetben végzendő szolgálatra.

Mindennapi munkája során azon lesz, hogy kiérdekelje és viszonzza Isten a gyülekezet, valamint a szeretetotthon lakói és dolgozói szeretetét és bizalmát.

GONDOLATOK A HITRŐL

*„Az igaz ember hite által él”
(Habakuk 2,4)*

A nyár örömei életkoronként mások és mások lehetnek: utazás, nyaralás, táborozás és kerékpározás. Az év terhét ezen a nyáron is igyekeztünk felszabadultan kipihenni. Van, akinek a vízparti nyaralás jutott az eszébe, van aki szívesen emlékezett vissza a meghitt csendes beszélgetésekre a táborban, van akit örömmel töltött el a kerékpártúra csúcsteljesítménye.

Nyaralás, pihenés közben is gyakoroltuk hitünket, hiszen ezt ápolni és növelni kell. A hit összekovácsolja az időseket és a fiatalokat, ezt csak közösségben lehet gyakorolni. A fiatalokat a nyári táborok érlelték: beszélgetések,

énekek és élmények gazdagabbá tették hitbeli létüket.

„Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja Ő, hogy melyik utat válassza.” (Zsolt. 25,12.)

Sajátos adomány a keresztyén hit, amit a Balatonszárzón vagy a Révfülöpnön nyaralók is megkaptak rövid áhítat keretein belül. A hit jobban összeköt, mint amennyire szétválaszt. Ne csupán engedjük, hanem vigyük mi magunk imádságba a fiatalokat Jézus színe elé, hogy az ige magjai élő hitet teremjenek. A lényeg, hogy ne elméleti szinten kövessük az Úr Jézust, hanem tettekkel erősítsük a keresztyén hitet.

Ahol a hit növekszik, ott a szeretet erősödik.

Schnetterné Lóczi Ilona

GYÜLEKEZETI PROGRAMOK

Állandó gyülekezeti alkalmak:

Istentisztelet

Vasárnap

- 08.30 h Tótkomlós, szlovák nyelvű
- 10.00 h Tótkomlós, magyar nyelvű
- 13.30 h Szeretetotthon
- 13.30 h Pitvaros, templom, szlovák nyelvű
- 15.00 h Mezőhegyes

Szerda

- 9.00 h Szeretetotthon

Minden hónap első vasárnapján Úrvacsora vétel

Gyülekezeti biblia óra:

Szerda

- 11.30 h Idősek Klubja, áhitat
- 16.30 h Óvodai dolgozók bibliaórája

Csütörtök

- 07.15 h Imakör, Idősek Klubja
- 17.00 h Mezőhegyes

Péntek

- 18.00 h Tótkomlós

Szombat

- 18.00 h IFI

További gyülekezeti alkalmaink:

Szeptember 06.

10.00 h tanévnyitó istentisztelet

Szeptember 07.

18.00 Ökumenikus bibliaóra, Evangélikus Templom
Szolgál: **Nagy Ferenc** római katolikus plébános

Szeptember 12.

10.00 h Országos presbiteri találkozó Budapest

Szeptember 13.

16.00 h Családi kör

Szeptember 15.

15.00 h Nőegylet

Szeptember 22.

10.00 h Baba - Mama Klub ÚJ!

Szeptember 25.

16.30 h Őszi családi nap, Óvoda

Szeptember 27.

16.00 h Családi kör

Szeptember 29.

15.00 h Nőegylet

Október 05.

18.00 h Ökumenikus bibliaóra, Baptista Kápolna

Október 06.

10.00 h Baba - Mama Klub

Október 06.

15.00 h Nőegylet, Jubileum

Október 08.

17.00 h Idősek napja, Szeretetotthon

Október 11.

16.00 h Családi kör

Október 13.

15.00 h Nőegylet

Október 17.

10.00 h Mezőhegyesi ünnepség

Október 18.

16.00 h Szeretevendégség, Nőegyleti jubileum

Október 24.

10.00 h Baba - Mama Klub

Október 25.

16.00 h Családi kör

Október 27.

15.00 h Nőegylet

Október 31.

17.00 h Reformációi Istentisztelet,
Református templom

November 01.

14.00 h Ó-temető halottak napi megemlékezés

15.00 h Új-temető halottak napi megemlékezés

Antal György (Juraj Dolnozemský) Nyár végi gondolatok...

*Kitombolta magát
e forró nyár!*

*Új kenyér
asztalra került már!
Fiókáival együtt
messzibe készül*

*a fecsképár!
Sok iskola
tágra nyitott ajtókkal
tanulókra, diákokra vár!*

*Igaz jószág
járhatna teli zsebbel!
Eszendő kétharmada
bizony eltelt!*

*Vágyakkal teli sors
birkózik a nemmel!
Esendő fanyar áhítat
Egyszerűen
nem tud mit kezdeni
a szeretettel!*

*Tudjuk csak a bátrak állják,
állják a versenyt.*

*Jövökhöz több
még több bizalom kéne!*

*Aki imába foglalná
új irányba
oda állna
élre állna!*

A szenvedőkre áldást kérve!

*Számolatlan
- nem egy óhaj -
teljesüljön,
végre - végre!*

Tótkomlós, 2008. augusztus

Kiadja: a Tótkomlói Evangélikus Egyházközség

Címünk: 5940 Tótkomlós, Luther u. 1.

Tel./fax: 68/460-820

Web: totkomlos.lutheran.hu

E-mail: totkomlos@lutheran.hu

Számlaszám: 53300074-17000019

Nyomtatás: Yes-Press 2001 Bt. Tótkomlós